



Vier maanden voedsel

VOEDSELPAKKETTENACTIE WINTER 2017-2018

Beste donateur,

Meer dan 12.000 gezinnen in Albanië, Armenië, Bulgarije en Moldavië hebben gedurende de wintermaanden december, januari, februari en maart van Mensenkinderen voedselpakketten ontvangen. Dat betekent dat ca. 50.000 mensen met de voedselpakkettenactie geholpen zijn. U en talloze andere donateurs hebben ons in staat gesteld om het leven van deze mensen te verzachten. Het is voor ons nauwelijks voor te stellen wat het voor hen betekent om tijdens de winter, de zwaarste periode van het jaar, elke maand een voedselpakket te ontvangen. Velen ervaren het als een geschenk uit de hemel. Namens hen wil ik u heel hartelijk danken dat u uw hart heeft laten spreken en deze actie heeft gesteund. In dit verslag maken we u graag deelgenoot van wat we tijdens deze actie zijn tegengekomen.

Ds. Egbert van Beesten



Ervaringen van Maria, onze partner in Armenië

Een verslag schrijven over de verdeling van de voedselpakketten is een haast onmogelijke opgave, omdat in elke stad waar de pakketten verdeeld zijn het ene verhaal van de begunstigers nog erger en triester is dan het andere.

**Eén ding is zeker:
de voedselpakkettenactie was dringender
nodig dan ooit tevoren..!!**

Bij de rondgang in Gyumri zank mijn hart bijna in de schoenen bij het zien van alle ellende en armoede; eenvoudig teveel om in een dag te zien. Met name bij de thuisbezorging van de pakketten komt de ellende gezegd uit alle hoeken op je af en bedelen de mensen dat je hun huis bezoekt zodat ze hun ellendige situatie kunnen tonen en ze tenminste een voedselpakket krijgen. Op papier werkt het natuurlijk niet zo, omdat de lijst van tevoren in samenwerking met de sociale werkers in de steden wordt samengesteld en die niet ter plekke nog veranderd kunnen worden.

Sveta

In de stad Gyumri woont Sveta in een soort pakhuis in een kamer samen met haar opgroeiende zoon. Ze is 54 jaar en 2,5 jaar geleden gescheiden van haar man welke nu in Rusland woont. In de Sovjettijd heeft ze als schoonmaakster gewerkt in een fabriek en kon ze gewoon rondkomen. Bij de aardbeving van 7 december 1988, ook wel bekend als de Spitakse aardbeving (epicentrum iets ten noorden van deze stad), is de 3-kamerflat van Sveta compleet weggevaagd; Sveta was ineens dakloos. Op dit moment woont ze in een soort



pakhuis zonder keuken, toilet of badkamer. Ze heeft slechts één kamer zonder enig comfort. Ze maakt gebruik van een gezamenlijk toilet op de gang op de 2e verdieping van het pakhuis. Daar ze bijna niets heeft lijkt haar kamer ook een pakhuisje op zich, volgepakt met alles dat ze maar vinden kan. Het is gezegd een huishouden van "Jan steen" geworden.

Sveta probeert haar geld op de markt te verdienen door het schoonmaken van de straat of het versjouwten van goederen. Hiervoor krijgt ze als vergoeding een halve Euro per dag. Niet genoeg om het dagelijkse eten voor haar en haar zoon te kopen.

Na het afgeven van de zakken met voedsel kwam ze even later hard huilend uit haar kamer gerend en vloog me om de hals om zo haar dankbaarheid te betuigen. Ze kon nauwelijks geloven dat alle etenswaren voor haar en haar zoon waren.

Arpik en haar twee zonen

Een ander triest verhaal is dat van Arpik Gahzaryan die 63 jaar oud is. Haar man Artiom verloor ze twee jaar geleden. Tijdens de aardbeving in 1988 raakten ze hun 3-kamerflat kwijt en kwamen terecht in een zogenaamde domik, dat is een containerwoning.



Arpik met haar zoon 43-jarige zoon Sergei

Arpik heeft 5 jaar geleden een hartinfarct gehad en beide zonen zijn na de aardbeving geestelijk gestoord geraakt. Sergei van 43 jaar lijdt aan schizofrenie en Levon die 41 jaren heeft vroeger nog als dagloner gewerkt maar is nu te ziek om nog wat te doen.

Met z'n drieën moeten ze nu leven van een sociale- en ziekteuitkering van 90 Euro per maand. Dat is te weinig om van rond te komen.

Arpik heeft geen tanden in haar mond en ze vertelde mij dat ze zwarte tenen heeft hetgeen waarschijnlijk duidt op suikerziekte.

Arpik is enorm blij met het voedselpakket, het helpt haar een maand en daarvoor dankt ze de gevers heel hartelijk.

Een container vol triestheid

Zoals ik al eerder schreef rol je tijdens de bezoeken van 'huis aan huis' van de ene nood in de andere.



Het gezin van Anna Charlikyan (4 kinderen) woont ook in een container. Zij en haar man zijn hun flat door de aardbeving kwijtgeraakt en hebben nooit geld genoeg kunnen verdienen om opnieuw een flat te kopen en die vreselijke container achter zich te kunnen laten. Ze wonen nu al meer dan 29 jaar in een container die destijds bedoeld was als noodonderkomen.



Eén kamer is woon- en slaapkamer van de ouders. In de kamer er naast slapen de kinderen. Anna is 46 jaar en heeft een drievoudige hernia. Hierdoor kan ze zich bijna niet voortbewegen. Hamlet haar 23-jarige zoon was tot voor kort de enige die werkte maar zijn onderarm werd geraakt door een elektrische cirkelzaag en uiteengereten. Het is in Gyumri zogezegd weer aan elkaar geplakt, maar er is een nauwkeurige chirurgische operatie nodig. Hamlet is nu niet in staat om te werken en heeft nog vreselijk veel pijn.



Slechts drie verhalen uit Gyumri, de tweede grote stad van Armenië, ofwel het vroegere Lenakan - na de onafhankelijkheid in 1991 van de Sovjet Unie zijn vele namen van steden veranderd. Deze stad was in de Sovjettijd een welvarende stad. Maar vandaag zijn er in vele hoeken van Gyumri talloze arme mensen te vinden.

Iskhan, een mantelzorger van 80 jaar

In de stad Vanadzor neemt de heer Iskhan Gasparyan deel aan een voedselpakkettenproject, deze 80-jarige man zorgt na de dood van zijn vrouw voor zijn zieke dochter.



Iskhan demonstreert hoe hij een toilet maakt voor zijn dochter

Eigenlijk een heel triest verhaal. Zijn dochter Hasmik is op 5-jarige leeftijd op een verkeerde manier door een



Iskhan droogt pampers bij de kachel

arts geïnjecteerd en is daardoor verlamd geraakt; ze heeft nu vervormingsverschijnselen van haar ledematen en is aan bed gebonden.



Iskhan heeft zelf een behoorlijke rugkromming en zorgt zo goed en kwaad als het kan voor zijn 55-jarige dochter; het moeilijkst is voor hem om zijn dochter te laten toileteren. Hij maakt met een emmer een soort toiletstoel voor de grote boodschap en de urine loopt zogezegd gewoon weg. Geld voor inlegbroeken en luiers zijn onbetaalbaar, daarom probeert hij ze aan elkaar te maken en uit te wassen. Niettemin gaat het allemaal provisorisch en heeft zijn dochter door het inbijten van de urine smetplekken op haar heupen.

Ondanks de vele problemen zij Iskhan 'het zal wel goed komen'. Hij denkt dat God hem nog in leven houdt om voor zijn dochter te zorgen.

Bedankt

Ik dank stichting Mensenkinderen en al haar donateurs hartelijk voor deze enorme hulp van de voedselpakketten welke de zorgen van de mensen reduceert en een geweldige hulp is in de moeilijke wintermaanden.

Het is een zegen dat de voedselpakkettenactie ook in de maanden januari, februari en maart voorgezegt wordt.

Ik wens het bestuur en personeel van Mensenkinderen en alle donateurs Gods zegen toe.



Met een hartelijke groet,

Maria Goris



Food Bank Albania mogelijk gemaakt door Mensenkinderen

In Albanië heeft Mensenkinderen de start (3 jaar geleden) en voortgang van de voedselbank mogelijk gemaakt. Ook in de winter van 2017-2018 heeft Mensenkinderen de Food Bank Albania gesteund zodat 450 gezinnen gedurende de vier wintermaanden een voedselpakket hebben ontvangen. Wilma Verburg, onze Nederlandse partner in Albanië en tevens de directrice van de Food Bank Albania ontvingen we een indrukwekkend verslag. Enkele onderdelen daaruit willen we graag met u delen.

Dit was het 3e jaar dat Food Bank Albania het winterproject uitvoerde.

We zijn blij dat we dit jaar wederom meer budget kregen om meer families te kunnen ondersteunen.

Hierdoor konden we als voedselbank met onze eigen acties aan veel noodoproepen gehoor geven en nog eens 10 soupkitchens ondersteunen het hele jaar steunen.



In totaal is er met dit project 45.000 kilo voedsel uitgedeeld. Geweldig.

En dat blijkt ook wel uit de brieven en foto's die we ontvangen hebben. Voor heel veel gezinnen betekent de winter in Albanië nog echt overleven. De prijzen van voedsel zijn in de winter hoger. Er heerst altijd wel een griep waarvoor medicijnen nodig zijn en is er hout nodig

om het huis te verwarmen. Daarom is het zo belangrijk dat de families weten dat ze 4 wintermaanden lang een voedselpakket krijgen met basisvoedsel zoals: meel, olie, rijst, macaroni, zout, melk, eieren, suiker, bonen, boter, biscuit, koffie. Elke keer doen we er ook afwasmiddel, zeep of tandpasta en waspoeder voor de handwas bij.



De maandelijkse inkoop van het voedsel doen we bij verschillende supermarkten.

Als voedselbank hebben we nu een goede samenwerkingsrelatie met hen opgebouwd. Ze houden hun parkeerplaatsen vrij zodat onze partners met busjes aan kunnen komen. Sommigen moeten uren rijden hiervoor zoals de kerk uit Puke.



Vrijwilligers helpen die dag om alles in te laden. Alle documenten die getekend moeten worden liggen al klaar met handtekeningen en stemfels. Want als de politie je stopt en je niet kan aantonen hoe je aan die dozen met meel, olie, bonen komt, krijg je een dikke boete.



De vrijwilligers brengen de voedselpakketten aan huis of organiseren een distributie dag. De families komen dan zelf, soms van ver weg, om de pakketten op te halen.

Ook uit Moldavië ontvingen we een rapport met tientallen verhalen over de voedselpakkettenactie. Al die verhalen maken duidelijk dat mensen die in bittere armoede leven het 's winters vreselijk zwaar hebben. Hulp in de vorm van een maandelijks voedselpakket is meer dan welkom.

Nicolae

Nicolae is 80 jaar oud en hij komt uit het dorp Danceni in Ialoveni. Hij woont samen met zijn vrouw Vera in het huis dat ze zelf hebben gebouwd. Ze hebben een zoon die Alexandru heet, maar hij heeft het land verlaten en houdt geen contact met hen, hij helpt hen niet en bezoekt hen evenmin.



Het huis van Nicolae moet worden gerepareerd en biedt geen goede leefomstandigheden. Nicolae en zijn vrouw halen water uit de put en ze maken een vuur in huis met brandhout op hun stenen fornuis. Nicolae heeft zijn hele leven hard gewerkt. Hij was timmerman en hij werkte ook in de vakschool in het dorp. Hij heeft een slecht hart en neemt medicijnen om de aandoening onder controle te houden. Nicolae en zijn vrouw kunnen niet veel dingen doen die ze in huis zouden moeten doen, maar ze proberen het schoon te houden. Nicolae is een aardige, sociale, bedachtzame man en was onvoorstelbaar dankbaar voor het voedselpakket.

Ruslan

Ruslan werd geboren in 1984 en woont samen met zijn grootmoeder in Danceni. Zijn moeder stierf vorig jaar aan kanker. Zijn grootmoeder heeft ook twee operaties gehad en heeft onlangs enige tijd in het ziekenhuis doorgebracht. Ruslan is een hardwerkende jongen, maar het lukt hem niet om genoeg geld te verdienen om aan al zijn behoeften te voldoen. Hij heeft geen vaste werkplek, maar werkt seizoensmatig. Ze lijden vaak aan gebrek en leven slecht. Het huis heeft geen leefomstandigheden, de slaapkamer heeft geen bed, er komt wind binnen via de weduwen en ze hebben geen brandhout. Ruslan weet niet wie zijn vader is, zijn moeder heeft nooit over hem gesproken. Ze krijgen nergens hulp en hun situatie is erg moeilijk.



Tanya

Tanya werd geboren in 1999. Kort daarna gingen haar ouders scheiden en bleef Tanya bij haar moeder. Haar moeder is hertrouwd en haar vader is ook hertrouwd. Toen ze klaar was met school ging Tanya naar de universiteit om landbouw te studeren, dit was niet haar droom en ze studeerde zonder interesse. Haar moeder heeft het probleem niet besproken en heeft haar uit de universiteit gehaald om met haar in het veld te werken.

Tanya besloot dat ze toch wilde studeren. Ze deelde haar wens met haar moeder en die zei: "Als je wilt studeren, ga dan maar bij je vader wonen, maar als je weggaat, kom dan nooit meer terug."



Tanya's vader ging akkoord met haar wensen en schreef haar in voor een cursus koken. Een maand later, toen haar stiefmoeder 's morgens vroeg na haar nachtdienst naar huis terugkeerde, vond ze haar man (de vader van Tanya) dood - hij was in zijn slaap overleden. Ondanks dit, wilde Tanya's moeder nog steeds niets met haar te maken hebben en het hart van Tanya brak.

Tanya woont bij haar stiefmoeder en krijgt een toelage van 360 lei voor studie. Ze was onbeschrijflijk blij toen ze steun kreeg in de vorm van een voedselpakket. Hoewel haar eigen moeder haar de rug heeft toegekeerd, heeft God Tanya laten zien dat Hij geeft om mensen die pijn en zorgen hebben en dat Hij zich nooit zal afwenden.

Irina

Irina is een weduwe met vijf kinderen. Caroline is de oudste van de vijf, en ze zit in klas 9. Sabrina zit in de zesde, en zij helpt haar moeder om voor de drie jongsten te zorgen: Damien, die in klas 1 zit, en Laurentiu en Sergiu die naar de kleuterschool gaan.



Ze wonen in een huis van familie in Straseni, waar ze tijdelijk mogen blijven, want ze hebben geen eigen huis. Irina's man pleegde zelfmoord en nu moet Irina in haar eentje voor de kinderen zien te zorgen. Het gezin staat open voor het Evangelie, en Caroline en Sabrina gaan na schooltijd altijd naar het dagcentrum van de kerk. Ze geloven allebei in de Here Jezus, en ze bidden dat hun moeder ook tot geloof komt en zich laat dopen.

Zinaïda

"Ik weet niet meer wat ik moet doen, mijn man drinkt zichzelf dood en doet helemaal niets," huilde Zinaïda wanhopig. Ze heeft haar hele leven lang al hard gewerkt en heeft eigenhandig een huis gebouwd. Ze heeft twee kinderen opgevoed, een zoon en een dochter. Ze wonen allemaal in hetzelfde huis. Haar zoon en schoondochter doen seizoenswerk waar en wanneer ze maar kunnen. Ze zijn arm, maar werken hard. Het huis is schoon en de



tuin ziet er verzorgd uit. Met wat ze verdienen kunnen ze lang niet alles betalen wat ze nodig hebben. Zinaïda werkt als schoonmaakster in een schoenenwinkel, en daarvoor zat ze acht jaar lang trouw achter de kassa van een levensmiddelenwinkel. Nu heeft ze een enorme schuld omdat de eigenaar van deze winkel papieren vervalst had ten nadele van Zinaïda. Ze is wanhopig en huilt constant. Ze is heel dankbaar voor de materiële steun in de vorm van een voedselpakket.

Bedankt voor uw steun!!

